

ת"פ 11020/01 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 19-01-2011 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופט - ס. הנשיא ניר מישורי לב טוב

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
פלוני
הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הקראת הכרעת הדין מודיע בית המשפט כי החלטת לזכות הנאשם מביצוע עבירה תקיפה סתם כנגד בת זוג ולהרשיינו בביצוע עבירות תקיפה סתם.

רקע:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתיוקן המייחס לו עבירה תקיפה סתם כנגד בת זוג - עבירה לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין, תש"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

כתב האישום המתיוקן מייחס לנายนם כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם ונ"א (להלן: "המתלוננת") בני הזוג מספר חדשים.

בתאריך 16.9.18 בשעה 19:30 או סמוך לכך, בחניה בתחנת הדלק דור אלון, לאחר שהנายนם שתה משקאות אלכוהוליים ועל רקע כך שהמתלוננת אמרה לנายนם שהם צריכים להיפרד, בעט הנאשם בגבה, ניסה להכנסה בכוח לרכב וחנק אותה. המתלוננת בתגובה נכנסה אל תוך החנות בתחנת הדלק, פנתה אל מרום גינברג (להלן - "המוחך") שעבד באותו מקום ואמרה לו: "הוא הרבייז לי הוא הרבייז לי", ביקש מהיוזמן להזמין נידת משטרת וזרה החוצה אל החניה.

עמוד 1

במה שאלך, עת שבת המטלוננט אל החניה תפס הנאשם את המטלוננט בשיערה ודחף אותה לעבר הרכב.

באוטו הזמן התקשר המוכר לモקד 100, התבקש למסור פרטים מזהים של המעורבים ולן ניגש לכיוון החניה תוך כדי שיחה עם מוקד 100, שם ניגש אליו הנאשם והשליך מידו את הטלפון הנייד אל הרצפה כך שהשיחה עם מוקד 100 נותקה.

במעשיו המתוירים לעיל, תקף הנאשם שלא כדין את המטלוננט.

מענה הנאשם לכתב האישום

במסגרת מענה ב"כ הנאשם לכתב האישום בדיון يوم 19.9.12 נמסר כי הנאשם מודה בעובדות כתוב האישום אך לא מודה בהיותה של המטלוננט בת הזוג ולפיכך מודה בעבירות תקיפה סתם בלבד ולא בעבירות תקיפה סתם נגד בת הזוג. עוד נטען כי המטלוננט אינה בת הזוג של הנאשם שעלה גrho בivid עזב למועד החקירה, היא גרה עם אמא שלה והוא גר עם הוריו, לא הייתה להם דירה משותפת והקשר ביניהם היה עתידי במטרה להתחנן ועובדת כי התחתנו לאחר מכן.

במסגרת פרשת התביעה העידה חברו של הנאשם מר רעאי"מ, המטלוננט נ"א (ס') ור' משרד החקירות בתחנת טבריה פקד אלכס זורבל והוגשו מסמכים אשר ערכו עדי התביעה בהסכמה.

במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם ואמו.

עיקרי הכרעת הדין

במסגרת הכרעת הדין עמד בית המשפט על כללי הפרשנות בדיון הפלילי ובחן טענת המאשימה כי הנאשם והמטלוננט הינם "בני זוג" לאור כללים אלו.

במסגרת הכרעת הדין נקבע כי יקשה לקבוע מסמורות בדבר המבחנים לקבעה מי יש לראות כ"בן זוג" על פי הבדיקה הלשונית וכי על פי ניתוח המבחנים שנקבעו בפסקה במסגרת הבדיקה המשפטית הרוי שאין המקרה שבפני בית המשפט עונה להגדרת "בן זוג" או "ידעו הציבור בן זוג"

דין והכרעה :

המסגרת הנורמטיבית :

סעיף 382 לחוק העונשין מענגן עבירה תקיפה בן משפחה :

382. (ב) העובר עבירה לפי סעיף 379 כלפי בן משפטו, דינו - כפל העונש הקבוע לעבירה;
לענין סעיף זה, "בן משפטו" - לרבות מי שהוא בן משפטו בעבר, והוא אחד מалаה:

(1) בן זוגו, לרבות הידוע הציבור בן זוגו..."

כללי הפרשנות בדין הפלילי :

סעיף 34aca בחוק העונשין מורה כי : "ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יocrע העניין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילתית לפי אותו דין".

בית המשפט העליון פרס מישנתו בדבר אופן ישום הוראת סעיף 34aca' כאשר נדרש בית המשפט למלאכת הפרשנות בדיון הפלילי בדנ"פ 07/10987 מ"י נ' ברק כהן, פורסם במאגרים המשפטיים (2.3.09), (להלן: "דנ"פ ברק כהן")

"כך נקבע כבר בפסקתנו כי בשלב הראשון על הפרשן לבחון את לשונו ואת תכליתו של דבר החקירה הרלוונטי ולקבוע האם לדבר החקירה הנדון יש מספר פירושים אפשריים סבירים מבחינה לשונית, המציגים את תכליתו. על תכליית דבר החקירה ניתן ללמידה מקורות שונים המוכרים במשפטנו ככל עוזר לפרשנות החוק. עם מקורות אלה נמנים, בין היתר, לשון דבר החקירה, מיקומו בחוק והשתלבותו בהוראות חוקיקתיות אחרות הנוגעות לעניין. על הפרשן להגדיר מהי התכליית הסובייקטיבית ומהי התכליית האובייקטיבית של דבר החקירה הנדון ולאזן ביניהן. התכליית הסובייקטיבית משקפת את כוונת יוצר החוק והיא נלמדת במידה רבה מההיסטוריה החוקית של דבר החקירה הרלוונטי (ראו בג"ץ 4769/90 זידאן נ' שר העבודה והרווחה, פ"ד מז(2) 147, 160-161 (1993)). תכלייתו של דבר החקירה היא עניין נורטטיבי והיא משקפת את הערכים ועקרונות היסוד שבסיס שיטת המשפט, שהנחה היא כי כל דבר חקיקה מבקש לקדם ולא לנגד להם (ראו בג"ץ 953/87 פורץ נ' ראש עיריית תל-אביב-יפו, פ"ד מב(2) 309, 329 (1988)). לאחר שהפרשן קובע את תכליתו של דבר חקיקה מסוים, עליו לבחור מבין הפירושים האפשריים הסבירים של לשון דבר החקירה את המשמעות שמשמעותה טוב יותר מכל משמעות אחרת את תכליתו של הדין. לפיך, אם הפרשן מגיע למסקנה כי ישנו רק פירוש סביר אחד לשון דבר החקירה, המציג את תכליתו, זהו ההחלטה שלפיו יש לנוהג; שכן "אין לבחור במובן אפשרי שאינו מgesים את תכליתו של הדין" (ראו: עניין הפירוש שלפיו יש לנוהג; סען 6070/04 שיח נ' מדינת ישראל, פ"ד נת(6) 76, 93 (2005)). זאת, בין אם אותו פירוש מחמיר עם הנאשם ובין אם הוא מקל עימיו בהשוואה לפירושים אחרים מבחינה לשונית של דבר החקירה הנדון.

השלב השני במהלך הפרשוני שנקבע בסעיף 34aca לחוק העונשין יצא אל הועל רק כאשר נמצא

שלדבר חקיקה מסוימת יש יותר מפירוש סביר אחד המgestים את תכליתו. בנסיבות אלה, בהן ישן מספר אפשרויות פרשניות סבירות אשר עשויות להגשים את תכלית דבר החקיקה הנדון, יכול הכלל הקבוע בסעיף 34aca לחוק העונשין וمبין אותו פרשניות תיבחר הפרשנות המקלה יותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילת לפיה אותו דבר חקיקה (ראו: עניין אסד, בעמ' 558; עניין מרקדו, בעמ' 500; ע' פ' 6696/96 כהנא נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 535, 549-550 (1998))."

פרשנותו הלשונית של המונח "בן זוג":

על ההגדירה המילולית - לשונית של המונח "בן זוג" עמד בית המשפט המחויז בנצח בתיק **ת"ע 001180/04 א.צ ואח' נ' ו.צ, פורסם במאגרים המשפטיים (15.4.07)** :

"משמעות הדיבור "בן זוג"

א. המובן הלשוני של הדיבור "בן זוג"

12. בהתאם למילון החדש של אברהםaben שושן בן זוג הוא : "אחד מן השנים שהם זוג או "הזכר שבזוג" (המלון החדש, אברהםaben שושן, המהדורה המשולבת, הוצאת קריית ספר בע"מ, ירושלים, עמ' 176).

13. כב' הנשיא ברק נדרש בע"א 0000/97 ניקול לינדורן נ' קרנית קרא לפיצוי נפגעי תאונות דרכים, נה (1) 12 מיום 19.12.099, לשאלת: מהו מובנו הלשוני של הדיבור "בן-זוג" בשפה העברית, ובעניין זה הוא כותב:

במתן תשובה לשאלת זו יש לפנות לتورת הבשנות. יש להיעזר במשמעותה של הלשון ובעיוותה. השופט הופך להיות בלשן, תוך שהוא נערז בעולם הבשנות...בעניין זה ניתן להיעזר במילונים ובשאר אמצעים להבנת הלשון העברית. דומה שהמובן הלשוני של הדיבור "בן-זוג" דינו "אחד מן השנים שהם זוג" (א'aben-שושן המילון החדש (כרך א, תשכ"ו) 243). בן-זוג הינו אפוא אחד מצמד. לעניין זה, אין כל דרישת לשונית שהצמוד יהא נשוי כתה וכדי. עמד על כך השופט עצמאי, בציינו:

"כמובן, שהמונח 'בן-זוג' כשלעצמם אינם מוגבל לזוג נשוי, ובחיי יום-יום משתמש הבריאות במונח זה במקרים רבים, שכן להם כל קשר לא לאיש ולאשה הנשואים, ולא לאיש ולאשה הידועים הציבור נושאים" (תיק אימוץ (ח') 66/66 פלוני נ' י.מ. [67], בעמ' 273).

אכן, לא פעם נזקק בית-המשפט לדיבור "בן-זוג", הן בעניין של בן-זוג נשוי והן בעניין של בן-זוג שאינו נשוי ...

בכל הנוגע למובן הלשוני, דומה שאין מחלוקת כי גם ידועה הציבור שעשויה

להיחס כ"בן זוג".

14. לסיכום: בן זוג במשמעותו הלשוני הינו אחד מצמד."

פרשנותו המשפטית של המונח "בן זוג":

המחוקק נקט בסעיף 282(ב)(1) בלשון "בן זוג" לרבות "הידוע הציבור בן זוג".

מעיון בחוק העונשין נראה כי הגדרת המונח "בן זוג" בו עושה המחוקק שימוש נותרה עמו מה במידה שעה שהחוק נאכזב ופירש המונח במסגרת לשון החוק.

זאת ועוד, מסקירת הפסיקה אליה הפנו הצדדים עולה כי נקבעה בפסקה רשיימה בלתי סגורה ובلتיה מצאה של מבחנים העשויים, כל אחר כשלעצמם ובהינתן צירוף מספר מבחנים למדנו האם מערכת יחסים נתונה מבססת קביעתם של שניים כ"בני זוג" או ידועים הציבור לבני זוג.

על רשיימה בלתי סגורה זו נמנים מבחנים כגון משך הזמן בו נמשך הקשר, האם ניהלו השניים יחסי אישות במהלך הקשר, האם התגوروו תחת אותה קורת גג והאם ניהלו משק בית משותף, האם עוגן הקשר באופן חוקי (אירושין, נישואין), כיצד תפסה הסביבה את הקשר וכיוצא ראו את הקשר שני הצדדים, טיבם ועוצמתה הרגשית של מערכת היחסים ועוד.

מעיון בפסקה הנוגעת ניכר כי לא נמצא די בבדיקה אחד אשר בהתקיימו הוכרו שני הצדדים כ"בני זוג" וכי על פי רוב היה צורך במספר מבחנים אשר בהצטברם הוכרו הצדדים כ"בני זוג".

הגדרה עמו מה זו של המחוקק מחייבת את בתי המשפט לבדוק כל מקרה ונסיבות הייחודיות ולהכריע, כפי המקירה שבפני לאילו מה מבחנים יש ליתן מעמד של בכורה לצורך ההחלטה הנורמטיבית ועל פי מלאכת הפרשנות כמפורט לעיל.

בדברי ההסבר שניתנו להצעת החוק (ה"ח 2496 מיום 19.2.96 עמ' 524) נקבע כי יש מקום להחמרה בענישה בעבירות אלימות בטור המשפחה וזאת "מכיוון שמדובר בניצול **מערכת יחסים מתמשכת של תלות ומרות ומגע יומי עם התוקף**. האלים במשפחה מתאפיינת בהיותה מתמשכת ובדרכן כלל לא מדובר בתופעה חד פעמי אלא **במסכת חיים שלמה תחת סכנה**" (ההדגשה אינה במקור - נ.מ.ל.).

מן הפרשנות הלשונית ואף המשפטית ניכר כי הגדרת "בני זוג" יוחדה לשניים אשר באו בברית הנישואין ומיסדו הקשר ביניהם. מכאן החשיבות לעמוד על המשמעות שיש ליתן למונח "ידועים הציבור" במקרה כמו זה שבפני בו אין מחלוקת עובדתית כי הצדדים לא באו בברית הנישואין ואף לא האירושין שכן למועד ביצוע העבירה.

בית המשפט (כב' השופט אייל כהן) עמד בתיק **ת.פ 18-07-50636 (שלום רם' מ"י נ' ابو לבן, פורסם במאגרים המשפטים (19.3.19)** על הפסיקה הנוגגת והפרשנות אשר ניתנה למונח "ידועים הציבור" כבן זוג" על פי המבחנים השונים :

"53. באשר למונח "ידועים הציבור", הרי מדובר במי שהיו חי משפחה וק"מיו משק בית משותף.

משמעות ניהול חי משפחה הוא ניהול חיים משותפים לארוך זמן, על בסיס ידידות, הבנה

ויחסים אישות קבועים. משמעות משק בית משותף הוא ניהול תקציבי של המשפחה המשפחתית כגוף כלכלי אחד, קרי: שיתוף במקום המגורים, בכלכלי, בכלכלי, בהלבשה וביתר צרכי המשפחה (ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, פ"ד כד) 1, ע"א 617 ; ע"א 107/87 אלון נ' מנדلسון, פ"ד מג) 1,) 431 . תנאים אלה אמנים רוככו בפסקה, אך הדבר געשה בהקשר ספציפי של פרשנות סע' 55 לחוק הירושה תשכ"ה- 1965 ושל בחינת מהותה של בת הזוג לצורך חילוט מכוח פקודת הסמים (ראו ע"א 79/83 היומם"ש נ' שוקרון, פד"י לט) 2, ע"פ 4341/99 וידאל נ' מדינת ישראל, פ"ד נג) 3,) 329 .

54. בית המשפט העליון טרם נדרש לשאלת האם אמות המידה מן הדין האזרחי לקביעת "ידועים הציבור"תקופות גם בדיון הפלילי. עם זאת, לא אחת אומצו אמות מידה אלה בפסקת הערכאות הדיוניות. בשורת מקרים בהם המדובר היה למי ק"מיו קשרים רומנים או מיניים, לתקופות שונות ובנסיבות שונות (לרבוט כאשר המדובר היה בקשר ממשך עד כדי שש שנים ועל אף קיומו של ילד משותף), זכו נאשמים מן העבירה הנדונה, הוואיל ולא הוכח כי הנאשם היה ידוע הציבור של המתלוונת. ראו למשל:

ת"פ (מחוזי ת"א) 40032/03 מדינת ישראל נ' אברמנטו, מיום 8.7.03 ; ת"פ (מחוזי ת"א

4125/98 מדינת ישראל נ' חזן, מיום 14.6.99 (סע' 11 לחוו"ד כב' השופט ישעה).

וכן: ת"פ (שלום אשדוד) 2639/01 מדינת ישראל נ' סרג אלפונסו, מיום 10.7.02 ; ת"פ (שלום

1247/00 אשדוד) 2268/00 מדינת ישראל נ' אביקזר, מיום 16.12.01 ; ת"פ (שלום אשדוד) 2496

. 4 הצעות חוק 2496, כ"ט בשבט התשנ"ו, 19.2.96 , עמ' 524 .

מדינת ישראל נ' נחום ערן, מיום 25.9.01 ; ת"פ (שלום פתח תקווה) 2825/00 מדינת ישראל

נ' סלטונ, מיום 1.4.01 ; ת"פ (שלום דימונה) 1171/02 מדינת ישראל נ' ליור, מיום 9.9.04

ת"פ (שלום ת"א) 4619/02 מדינת ישראל נ' חרבעוי, מיום 28.5.03 ; ת"פ (שלום ת"א)

5226/07 מדינת ישראל נ' פוני מיקי, מיום 24.12.08 ; ת"פ (שלום ת"א) 4367/07 מדינת

ישראל נ' קרטה, מיום 19.2.09 ; ת"פ (שלום ת"א) 46033-06-16 מדינת ישראל נ' אסמאען,

מיום 6.9.18 ; ת"פ (שלום באר שבע) 38101-07-11 מדינת ישראל נ' ססונקר, מיום 27.3.12
ת"פ (שלום ת"א) 8084/07 מדינת ישראל נ' עובדיה, מיום 25.1.10 .

55. בצד פסיקה זו, הפנמה התובעת המלומדת במספר פסק דין, התומכים לשיטתה בטיעונה:

בע"פ 9187/03 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 26.9.05), בהתייחסו לפרשנות העבירה "עבירות בגין במשפחה וביدي אחראי על חסר ישע", מכוח סע' 351 לחוק, קבע בית המשפט העליון כי הגדרת "בן משפחה" בסע' 351 (ה) לחוק ("הורה, בן זוגו של הורה אף אם אינו נשוי לו; סבו או סבתא") אינה מחייבת מגורים משותפים, בשים לב לתכליות אותה עבירה- הגנה על קטינים מפני פגיעה בן זוגו של אם הקטין. משכך יחשב בן הזוג כהוראה בשים לב למatters היחסים ביןו לבין האם. טיבו ואיוכתו של הקשר בין הקטין ובין בן זוגו של ההוראה הם העומדים למכח ולא מעמדו הפורמלי של בן הזוג.

בע"פ (מחוזי באר שבע) 51412-10-12 א"ד נ' מדינת ישראל (מיום 13.5.8) נקבע כי אין לייחס חשיבות רבה לשאלת האם השניים קיימו משק בבית משותף, בנסיבות בהן התקיים קשר זוגי אשר כלל הצעת נישואין ומגוריהם המתלוננת בבית הנאים, גם אם לא באופן רציף. בית המשפט נסמך על הקביעה בעניין פלוני הנ"ל, לעניין סע' 351 (ה) לחוק. עוד צוין כי מדובר בגרסה כבושא וכי הנאשם-המעורער לא העלה את הטענה עת נחקר במשטרה בחשד לביצוע העבירה האמורה.

בת"פ (שלום באר שבע) 5162-01-14 מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 14.4.9), הורשע הנאשם בעבירה הנדונה, לאחר שנדחתה טעنته לפיה אין הוא בן הזוג. נקבע כי מדובר בטענה כבושא, שכן הנאשם לא הסתיג בחקירה במשטרה מכך שהמתלוננת היא בת הזוג. כמו כן הנאשם עצמו כינה את המתלוננת בתואר "בת הזוגית" (צ"ל: בת זוגי) ואף היא כינה אותו "בעל".

עוד צוין כי השניים התגוררו יחד, קיימו יחסי מין ודין בכל האמור כדי להבאים בגדיר בני הזוג. עוד הפנמה התובעת לת"פ 4731/02 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' שבדוב (מיום 13.2.25) ולת"פ 16838-01-17 (שלום באר שבע) מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 17.7.9)

56. העולה מן המקובץ, כי התכליות החוקיקתיות שבבסיס העבירה נועדה להגן על התא המשפטי ולהחמיר בעונשם של בני זוג בעבר או בהווה, המנצלים לרעה את יחסי הקרבה לשם פגיעה מתמשכת בגין הזוג. לא אחת נקבע כי לצורך הכרה בשנים ייחודיים הציבור, יש להראות את קיומם של התנאים המצטברים שנקבעו בפסקה "אין די בקשר אחר לשם כך, יהיו מאפייניו אשר יהיו". מנגד, במספר פסק דין, רוככה קביעה זו, ولو במידת מה".

מן הכלל אל הפרט :

כאמור בהוראת סעיף 34כא' לחוק העונשין ודרך הפרשנות אשר נקבעה לסעיף זה בדנ"פ 07/1998 ברק כהן הר' שעל המאשימה הנTEL להוכיח כי הפרשנות שמקשת להעניק למונח "בן זוג" במקורה שבפני הינה הפרשנות הסבירה היחידה בהתאם לתקנון הוראת החוק שאז יש לאמצהosalma'a כר' הדבר או שקיימת פרשנות סבירה נוספת המקיים עם הנאשם אדי תידחה עתירת המאשימה לקיומו של רכיב "בן הזוג" כאמור בסעיף החיקוק הרלוונטי.

ראשית אדון בטענות העובדתיות הטענות הכרעה בתיק שבפני.

לאחר עיון בטיעוני הצדדים, ראיות הצדדים ושמיעת העדים מצאתי כי הוכחו בפני העובדות הבאות:

א. משמעית עדות המתלוננת והנאשם שהיו כבר נשואים בעת מתן עדותם בבית המשפט, ניכר כי עשו כן לזמן ולזמן מועטה ממהות ועוצמת הקשר הרומנטי אשר שרר ביניהם בעת ביצוע העבירה שאינה במחלוקת. עם זאת, ניכר היה כי החקירה המשטרתית לא התמקדה בנסיבות היוותם של השניים "בני זוג" כהגדרתם בחוק, אם לאו, ומכאן כי הובאו ראיות פוזיטיביות מעטות למדי מטעם ה苍ביעה להוכיח טיעוניה בנושא.

ב. אין חולק כי שעולה מעדות המתלוננת והנאשם וכן מעין בת/1 "חוזה נישואין" מיום 19.3.17 כי השניים לא היו נשואים במועד ביצוע העבירה 18.9.16.

ג. מעין בהודעתה הנאנש באזהרה ת/5 אשר הוגשה בהסכמה עולה כי הנאנש הוזהר בפתח חקירתו במילימ: "תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוג בקשר שתקפת את בת זוגתך" וכי הנאנש אינו מכחיש או מתרעם בכך הגדרה זו של המתלוננת (ת/5). כן עולה מעדות קצין החקירות ז'ורבל כי ה生气 הנאנש במסגרת "אסמכתא לכליאת בגין - דוח קצין ממונה" (ת/6) בביצוע עבירות "תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג" והחשוד ענה בתגובה כי היה שיכור תקף אותה אבל לא חנק אותה ואינו מכחיש העובדה של המתלוננת בת זוגו (ר' עדות קצין החקירות בעמ' 16 ש' 2-11, 26-27 לפרטוקול).

בהקשר זה אזכיר כי עדותו של קצין החקירות הותירה רושם מהימן ועקבי, לא מצאתי כי ל凱ין החקירות והנאשם סכוסר כלשהו לפני, במהלך או אחרי האירוע מושא כתוב האישום והחקירה המשטרתית וניכר כי תיעד השתלשלות האירועים בחקירה באופן מהימן.

ד. מריאות ה苍ביעה עולה כי הקשר הרגשי בין הנאנש והמתלוננת היה ניחן בעוצמה של ממש. זאת אני למד מהרצון שהביע הנאנש להתחנן עם המתלוננת וסירובה להתחנן אשר גרם לו לאבד את עשותנותו (ת/5, עמ' 3 ש' 46-49, וכן עדות הנאנש בעמ' 18 ש' 12-13 לפרטוקול), המתלונונת והנאשם היו אמורים להתחנן באותה השנה (עדות החבר עבד אל מג'יד בעמ' 8 ש' 5-8 לפרטוקול).

מעודות המתלוננת בבית המשפט עולה כי הקשר בין השניים היה רומנטי (עמ' 9 ש' 15-23 לפרטוקול). המתלוננת אף מאשרת בעדותה בבית המשפט כי בהודעתה במשטרת הגדרה הקשר כ"קשר רציני" וכי הוא "אהובים אחד את השני" (עמ' 9 ש' 27-33 לפרטוקול) וכי הקשר נמשך כשייה חוזדים עבור מועד ביצוע העבירה (עמ' 10 ש' 2 לפרטוקול). באשר לעוצמת הרגשות שחשו זה כלפי זו העיד הנואשם כי אהב מאוד את המתלוננת וכי הקשר היה "מאוד רציני" (עמ' 18 ש' 22, עמ' 20 ש' 16 לפרטוקול). עם זאת מצינית המתלוננת כי לא נפגשו הרבה באותו זמן הקשר, לא היו מאורסים, ההורים שלהם לא היו מודעים לקשר הרומנטי ביניהם (עמ' 9 ש' 29 ואילך).

עוד העידה המתלוננת כי לא קיימו יחסי אישות ולא התגorer יחד (עמ' 13 ש' 25 ואילך לפרטוקול).

עדות המתלוננת בגין היעדר ידיעת ההורים, היעדר מגורים משותפים והיעדר קיום יחסי אישות מקבלת חיזוק בעדות הנואשם (עמ' 18 ש' 30-37, עמ' 19 ש' 3-4, לפרטוקול),

עם זאת אין בידי לקבל גירסת המתלוננת כי לא מדובר בינה ובין הנואשם במועד הרלוונטי בדבר חתונתה שעה שאירסה זו נסתרת הן בדברי העד עבד אל מג'יד שבאותה העת היה חברו של הנואשם, הן בדברי הנואשם עצמו בהודעתו במשטרת ת/5 (מתאר סיורובה להתחנן כנוסא שעמד במרכזו של הויכוח שפרץ ביניהם), עדות הנואשם המאשרת זאת בבית המשפט (עמ' 19 ש' 12-13, עמ' 20 ש' 11-12, עמ' 21 ש' 14 ואילך לפרטוקול), הנואשם נשמע צועק לעבר המתדלק כי "זו אשתו" ולאחר העובדה כי לא היו נשואים או מאורסים הרי שראה עצמו כמי שעטיד להתחנן עם המתלוננת בעתיד (ר' עמ' 12 ש' 1-8, עדות הנואשם בעמ' 21 ש' 14 ואילך לפרטוקול). גם בגרסתה הבלתי עקבית של המתלוננת בדבר "רצינות" הקשר ביןה לבין הנואשם (ר' לשם השוואה עמ' 9 ש' 32-33 אל מול עמ' 12 ש' 13 לפרטוקול) יש כדי להצביע על רצינות הקשר וכוכנותם בעת האירוע להתחנן בהמשך הדרכו.

עוד עולה מעודות הנואשם כי נפגשו לככל היוטר 10 פעמים במהלך ששת החודשים בהם התנהל הקשר הרומנטי ביניהם וזאת במקומות ציבוריים וمسעדות וכן גת האסלאם (עמ' 20 ש' 24-29 לפרטוקול). הנואשם מאשר כי קנה מתנות למתלוננת, לא מפרט מהותן אלא רק את מתנת הרכב שהקנה כדי שתתאוסף אותן.

עוד העיד הנואשם כי איש מהמשפחה לא ידע על הקשר ביניהם ורק לאחר התביעה עבד אל מג'יד נודע בדבר הקשר וזאת ביום האירוע בלבד. ציין כי עד התביעה לא נשאל בנקודה זו ומכאן כי לא הובאה ראייה לסתור עדות הנואשם והמתלוננת כי איש לא ידע אודות הקשר הרומנטי ביניהם במשך התקופה בה התראו.

עדות זו בדבר הסתרת דבר הקשר הרומנטי מהורי הנואשם מקבלת חיזוק בעדות אמו של הנואשם, הגב' א"ס 23 ש' 31-32 לפרטוקול). העודה אמנם ציינה כי הנואשם לא ישן מעולם מחוץ לבית (עמ' 24 ש' 9 לפרטוקול), עובדה שנסתירה בחיקירתה נגדית (עמ' 24 ש' 32 לפרטוקול) אך לא הובאה כל

רایה לסתור גירושה כי לא שמעה על המתלוונת עובר לחודש מרץ 2019 עת נערך הסכם הנישואין ונשכלה הדירה (ת/7).

לאור האמור לעיל הוכח בפניי כי הנאשם והמתלוונת ניהלו קשר רומנטי אשר הוגדר על ידם כ"רציני" ובהיעדר ראייה לסתור, מצאתי כי לא הוכח בפניי כי הנאשם והמתלוונת קיימו יחסי אישות, התגוררו יחד וכי הקשר הרומנטי ביניהם נודע הציבור.

במצב דברים זה ונוכח המבחנים לפרשנות המונח "בני זוג" אשר נקבעו בפסקה באתי לכדי מסקנה כי הפרשנות המוצעת בידי המاشימה הנה מרחיקת לכת, אינה עולה בקנה אחד עם לשון החוק והכך נוטה לדוחותה והכל מהטעמים הבאים:

ראשית, לא מצאתי כי יש לייחס משקל של ממש להיעדר הכחשה מצד הנאשם כי המתלוונת הינה "בת זוגו" לאחר שהזהר ביצוע עבירה של תקיפה "בת זוג" בהודעתו ת/5 ובדו"ח אסמכתא לכליית בגין ת/6. זאת שעה שהנאטם שבפניי אינו בעל השכלה משפטית ונוכח ההסבר שמסר בעת עדותו ואשר מתקובל על הדעת כי פירש המונח "בת זוג" כ"חברים" ושניהם המנהלים קשר רומנטי. כמו כן ניכר מעין בת/6 כי הנאשם תפיס האשמהתו בחנייקת המתלוונת כעיקרה התלוונה והכחיש זאת ואינו נותן דעתו לרכיב "בת הזוג" המוטח בפניו שאינו נתפס אצלן כחלק מהאשמה. זאת ועוד, הנאשם אף לא נשאל שאלות של ממש בדבר טיב הקשר ביןו לבין המתלוונת בחלוקת באזהרה ת/5.

שנייה, עצם מغان מתחנות למתלוונת אינו הופך הנאשם בהכרח ל"בן זוגה" שעה שמתן מתחנות עולה בקנה אחד גם עם חיזור הנאשם אחר המתלוונת ורצונו הבלתי מוסתר להתחנן עימה.

שלישית, המاشימה הטילה יהבה במסגרת טיעוניה על העובדה כי הנאשם ביקש להתחנן עם המתלוונת וייתכן כי גם היא ביקשה לעשות כן. עובדה זו אשר נמצא לה תימוכין בעדויות המתלוונת והנאטם יכולה להעיד על עצמת רגשותיהם של השניים זה כלפי זו אך אין היא יכולה להוכיח בהכרח היותם "בני זוג" כאמור בראי הפסקה.

רביעית, אין חולק כי הנאשם והמתלוונת לא ניהלו משק בית משותף, לא נטען על ידי המاشימה כי התגוררו ביחד ולא הובאה ראייה כלשהי בדבר קיום יחסי אישות. לפיכך אין השניים עונים להגדרת "בני זוג" על פי הפסקה המפורטת לעיל.

חמישית, לא מצאתי ליתן משקל של ממש לטענת המاشימה כי יש ללמידה מן העובדה כי השניים התחתנו כחציו שנה לאחר ביצוע העבירה כאינדייקציה להיותם בני זוג בעת ביצוע העבירה. הנאשם הסביר כי לאחר האירוע מושא כתב האישום נפרדו לתקופה בת חודש וחצי ולאחר מכן חידשו הקשר הרומנטי, קיבל ברכחת הוריו והם התחתנו. אין ללמידה מחלוקת מחצית השנה דבר בעניין מהות הקשר,

כל וחומר שעה שבני הזוג אינם מכחישים כי מדובר היה בקשר רומנטי, כי נפגשו במקומות ציבוריים וכי הנאשם ביקש להתחנן אך אין בכלל כדי ללמידה על קיום המבחנים להיוותם "בני זוג". עוד אצין כי מהותו של הקשר עבור לחתונה היא שקבועת היותם של שניים "בני זוג" אם לאו, ואין החתונה כשלעצמה מחלוקת השנה (להבדיל מתקופה של ימים או שבועות) לאחר האירוע כדי להגדיר הקשר בהתאם בדיעד.

בالمשן כאמור לעיל לא מצאתי כי ניתן לראות במתלוננת "בת זוג" של הנאשם גם בהתייחס ל מבחנים המהותיים אשר נקבעו בפסקה המרחיבה עליו מסתמכת המאשימה בסיכון.

בע"פ 12-10-51412 (מח' ב"ש) דניאל נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (8.5.13) נתן בית המשפט משקל בהחלטתו לעובדה כי המתלוננת התגורה בבית המערער, הייתה בבית הוריו של המערער ואף הסבבה ראתה במערער והמתלוננת בני זוג - נסיבות מהותיות אשר לא התקיימו במקרה שבפני.

בת"פ 11-17-42360 (שלום י"מ) מ"י נ' דנון, פורסם במאגרים המשפטיים מצא בית המשפט כי המתלוננת הייתה בת זוגו של הנאשם בעת ביצוע העבירה ונתן משקל בהחלטתו לעובדה כי השניים התגוררו יחד, ניהלו כבר באותה עת מערכת זוגיות ארוכה ורצינית, המתלוננת כבר נשאה את ילדו והם עמדו להתחנן, קיימו מערכת יחסים זוגית וקשר בלתי אמצעי יומיומי - נסיבות מהותיות אשר אין מתקיימות בעניינו.

בת"פ 14-09-53811 (שלום אילית) מ"י נ' אברהם, פורסם במאגרים המשפטיים נתן בית המשפט משקל בהחלטתו להכיר במתלוננת כ"בת זוג" של הנאשם לעובדה כי השניים התגוררו באותו האוהל משך חצי שנה, חבוו של הנאשם ראה בהם בני זוג, השניים ערכו קניות ביחד וקיימו יחסי אישות - עובדות מהותיות שאין מתקיימות במקרה שבפני.

בע"פ 03/9187 פלוני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (26.9.05) אמן נקבע כי נוכחות הצורך בהגנה על קטינים אין לעמוד על דרישת ניהול משק בית משותף להגדרת הנאשם כ"בן זוג" הורה הקטין אך קבוע לצורך הגדרת "בן זוג" התנאים בדבר "קיומה של מערכת זוגית וקשר בלתי אמצעי יומיומי בין בן הזוג לילדיה של בת הזוג" - קשר אשר לא התקיים במקרה שבפני וכן עד בהתאם לתקילת חוקיקתית שונה במידהה בפסק דין זה להגנת קטינים.

הרחבת המונח "בן זוג" גם מעבר לדרישת ניהול משק בית משותף או נישואין לעניין פרשנות המונח "בן זוג" בסעיף 351 לחוק העונשין באה לידי ביטוי בפסקת בית המשפט אך לאחרונה בע"פ 989/**19.12.19** פלוני נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (19.12.19) אך גם במקרה זה שעה שבחן בית המשפט העליון את תכלית הוראת החוק הבאה במקרה קטינים, מצא כי דרישת רכיב "בן הזוג" מתקיימת בהינתן כי המערער נטל חלק משמעותי ביחס המשפחה, הנUNDER השתדל "למלא את החוסר החומרי" במשפחה המתלוננת, יצא לחופשות עם אמה של המתלוננת, לעיתים לצד המתלוננת עצמה,

airyach את המשפחה בביתה לצד ידיו שלו והמתلونת הייתה אצלו "עשרות פעמים" - נסיבות המצביעות על קשר תכוף ושונה, כמעט يوم יומי בין המערער, אם הקטינה והקטינה אשר אין מתקיימות במרקחה שבפני.

גם בהפניה להחלטת מותב זה בתיק מ"ת 21071-05-19 (שלום טב'), לא פורסם 25.5.19 אין כדי לתמוך בטענת המאשימה שעה שהמונה "בן זוג" פורש לצורך בחינת קיומה של עילת מעוצר סטטוטורית בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), תשנ"ו - 1996 ולא לצורך פרשנות המונח במסגרת סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין וכי במרקחה זו היו המשיב והמתلونת מאורסים זה לזו ולא כפי המקרה שבפני.

משמעותי כי הנאשם והמתلونת לא היו נשואים או מאורסים זה לזו בעת ביצוע העבירה הרי שלא ענו להגדרת "בני זוג" כאמור בסעיף 382 לחוק העונשין.

בחינת הפרשנות שմבקשת המאשימה ליתן למונח "ידועים בצדורה" אל מול הריאות אשר הוכחו בפני במרקחה זה מצאת כי המאשימה לא עמדה בנטול המוטל עליה בדיון להוכיח כי הפרשנות הנטענת בידה סבירה ומעוגנת ברاءות. לא הוכח בפני בני משפטה הנאשם או משפטת המתلونת היו מודעים לחבר הרומנטי ביניהם עובר לאירוע, גירסת הנאשם כי רק ביום האירוע נודע לעד התביעה עבד אל מג'יד בדבר הקשר ביניהם למתרוננת לא נסתרה ועד התביעה אף לא נשאל בנושא ומכאן כי כלל לא הוכח בפניו עובדת היותם של השניים "ידועים בצדורה" במובנה המילולי. זאת נוסף על היעדר כל ראייה כי השניים קיימו יחסי אישות, קיימו קשר רציף והדוק העונה לתקלית החקיקתית של עבירות תקיפה בת הזוג ובוודאי שלא כזה המג'ע כדי "מערכת יחסים מתמשכת של תלות ומרות וגע יום יומי".

למעלה מן הצורך אזכיר כי גם אם הייתה בא לכדי מסקנה כי פרשנות המאשימה סבירה (ולא כך הדבר במרקחה זה) הרי שעומדת מולה פרשנות ההגנה שהינה סבירה אף היא ומן הדין היה להעדיף בכל מקרה את הפרשנות המקלה עם הנאשם כאמור בשלב הפרשנות השני שנקבע בדנ"פ ברק כהן.

משמעותה הנאשם מהטעמים לעיל מביצוע עבירה של תקיפה סתם כנגד בת זוג והורשע ביצוע עבירה של תקיפה סתם לא מצאת מקום לדון בטעنته האחרת של ב"כ הנאשם בדבר פגם שנפל בכתב האישום.

סוף דבר

אני מורה על זכוי הנאשם מביצוע עבירת תקיפה סתם כנגד בת זוג ואני מורה על הרשותו בדיון בגין ביצוע עבירה תקיפה סתם.

ניתנה היום, ט"ז בטבת תש"פ, 13 נואר 2020, במעמד התובע, הנאשם ובא כוחו.

